

Tronfjellposten

November 2008 • Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet • Nr. 3 Årg. 11

Tronfjell sett fra Rv3 ved Auma, på kommunegrensa mellom Tynset og Alvdal, 15. juli 2008. Foto: BP.

Alvdals kommuneplan går nå raskt mot ferdiggjøring!

Planlegger **Petter Hermansen** ved Plan, byggesak og geodata ved Alvdal og Tynset kommuner, opplyser i en telefonsamtale med Stiftelsens formann 29. oktober, at Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitets prosjekt på Flattron, vil være innlemmet i kommuneplanens arealdel når planforslaget til Kommuneplanen for Alvdal 2008-2020 legges ferdig fram for formannskapet til førstegangsbehandling i januar neste år (2009). Hele den ferdige kommuneplanen ventes lagt ut til offentlig ettersyn og høring i tidsrommet 1. til 15. mars 2009. I tiden nå fremover mot jul skal alle planlagte byggefelt i kommuneplanen *konsekvensvurderes*, deriblant også Fredsuniversitetet på Flattron. Alle som venter på Tronfjell Fredsuniversitet går altså en meget spennende tid i møte! **Les mer om dette på tredje side i bladet!**

Utsyn fra Tronfjell

Av Bjørn Pettersen

(Tidligere publisert i forfatterens faste spalte i kulturavisa Bredablikk)

Livets fullbyrdelse

Trodde du at livet bare er for materiell velstand og følelsemessig lykke? Trodde du at hvis du bare lever opp til samfunnets krav og forventninger til deg, har du innfridd din plikt i livet? Og trodde du at hvis du bare får oppfylt dine ønsker og drømmer i livet, vil dine sorger være slukket og du vil bli evig lykkelig? Eller trodde du at hvis du bare tror på Gud er du sikret, og du vil oppnå evig liv og lykke i det hinsidige?

Livet er som en lang reise hvor vi aldri synes å komme fram til endestasjonen. For hver nye fjelltopp vi legger bak oss, vil det alltid være nye landskap og nye blåner i det fjerne foran oss. Hvorfor er alltid denne driften der som får oss til å bevege oss framover i våre liv? Og hvorfor blir vi aldri skikkelig tilfredsstillt? Hva er dette som vi bevisst eller ubevisst alltid strekker oss mot? Det er vårt Selv - vårt udefinerte og uttalte innerste indre, hinsides alle forestillinger, tanker, intellekt og ego - og hinsides vår våkne tilstand, vår drømmetilstand og vår dype, drømmeløse søvntilstand. Det er vår virkelige identitet uavhengig av våre navn, titler og tillagte identiteter, som bare venter på at vi skal komme "hjem" - at vi skal realisere hvem vi i sannhet er. Men kroppens og sinnets mektige sanseapparat drar alltid vår oppmerksomhet utover. Det får oss alltid til å søke etter en annen - en livspartner eller sjelevenn - som vi tror og håper vil tilfredsstille alle våre dypeste behov. Eller det får oss til å lete i andres kunnskaper - i litteratur, i vitenskap og i kunstneriske uttrykk - for å få svar på våre knugende spørsmål om oss selv. Ingen synes å gjøre som "kjerringa mot strømmen", som gjennom å lære språket til sin egen kropp og å lese skriften i sitt eget sinn, har kommet til å kjenne seg Selv. I det dypeste dypet av ditt eget indre er kilden til alt det du er og alt det du noen gang vil bli - og også alt det du ennå ikke vet og som du ikke er bevisst, men som du ubevisst søker gjennom alt det du foretar deg. Der ligger svaret på alle dine lengsler og all din higen og håp. Der kan du drikke deg utørst fra den udødelige kilden til evig liv, og der kan du bade og spise og kle deg i den utømmelige strømmen fra det overdådige overflødigshornet.

Ingenting av virkelig og varig verdi for deg ligger utenfor deg selv. Livets endestasjon og høyeste oppnåelse er å realisere ditt Selv, som er livets summum bonum eller det endelige gode i livet, og selve livets fullbyrdelse.

Selv-Realisering

Hva vil det si å "realisere seg selv"? I Bibelens skapelsesberetning står det at Gud skapte mennesket "i sitt bilde" - altså lik seg Selv. Jesus bekreftet dette ved å si at det første og største bud er at "du skal elske Gud av hele ditt hjerte og hele ditt sinn og all din sjel", men at det også er et annet bud som er likeså stort - at "du skal elske din neste som deg selv". Fra kjærlighetens ståsted likestilles dermed alle disse tre - Gud, deg selv og nesten. Men siden kristendommen ikke tillater filosofi, og siden filosofien i vår vestlige kultursfære kun er spekulativ, har menneskets forhold til Gud alltid vært mysteriøst. Indisk filosofi, derimot, som er praktisk og ikke spekulativ, har alltid hevdet at det ikke er noen forskjell på menneskets sjel og Guds sjel - ja, at det faktisk ikke er flere sjeler, men at det i realiteten bare er én eneste Sjel, som gjennom denne skapelsens endeløse mangfoldighet av livsformer og variasjon, tilsynelatende framstår som mange. Den overveldende, godtatte og etablerte tilsynelatetheten, som framstår som virkelig og som gjør at vi identifiserer oss med delheten istedenfor helheten, danner vår uvitenhet om oss selv, Gud og livet, og som igjen forårsaker alle våre problemer både på individuelt og på kollektivt nivå. Den som innser og erfarer dette gjennom sin egen kropp og sitt eget sinn, realiserer sitt Selv eller Gud.

Hvis du vet at du ikke er din fysiske kropp, og at du ikke er noe av alt det som ditt sinn inneholder, verken dine tanker, følelser, ønsker eller viljer, men at alle disse bare er noe du har for å kunne oppleve livet. - Hvis du erkjenner, at selv om alle dine kroppsceller er blitt byttet ut og fornyet mange ganger, og selv om du har forandret, mening, holdning, følelser og kanskje til og med natur mange ganger i løpet av livet, har aldri din "jeg-følelse" bakenfor alt noen gang forandret seg - fordi du føler deg som akkurat den samme i dag som du alltid har gjort så lenge du kan huske. - Hvis du opplever at du, til tross for sterke oppturer og nedturer, motgang og medgang, sorger og gleder i livet, ikke lar deg rive med eller bli veltet overende, men beholder roen og oversikten, og samtidig erfarer at livet ditt blir mer og mer fokusert og bevisst. - Hvis du elsker Gud (Altet - det Absolutte), ditt Selv og din neste (alle levende vesener) like høyt og av hele ditt hjerte og hele ditt sinn og all din sjel. - Ja, da realiserer du ditt Selv og nyter fritt dette evigforundrende livet!

Panorama av Tron sett fra Tronsvanglia, 24. august 2008. Foto: BP.

Fredsuniversitetet nærmer seg en offentlig konkretisering!

Modell av Tronfjell Fredsuniversitet manipulert inn i et flyfoto, riktig plassert på Flattron.

En avklaring på om Stiftelsen faktisk får godkjent tomt og byggetillatelse på Tronfjell for Fredsuniversitetet, nærmer seg nå raskt, og det er tid for en kort **oppsummering** av et prosjekt som av forskjellige årsaker har tatt tid, da flere nå sikkert har mistet oversikten underveis.

Prosjektet startes

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet ble dannet i februar 1993, og den første skriftlige skissen til prosjektet ble laget og sendt til Alvdal kommune, som responderte positivt. Vi ble den gang orientert av ordføreren om at Stiftelsens planer kunne bli innlemmet i kommunens arealplan når eksisterende kommuneplan av 1985 skulle rulleres i 1995. Da 1995 kom, laget Stiftelsen et prospekt om prosjektet og sendte en formell henvendelse til kommunen. Arbeidet med den nye kommuneplanen ute-ble, men kommunestyret vedtok den 12. oktober det året (1995) å tilrettelegge for vårt prosjekt i den kommende kommuneplanen.

Imens arbeidet Stiftelsen ufortrødent videre med sine planer, og i 1996 tegnet arkitektprofessor Knud Larsen ved NTNU i Trondheim sitt første skisseprosjekt over Fredsuniversitetet. Dette, sammen med en detaljert presentasjon av hele prosjektet, ble fremført for kommunens formannskap samme året.

Kommunen starter jordskiftesak

Pga. store uklarheter om eierforholdene i Tron, så kommunen seg nødt til å igangsette sak ved Nord-Østerdal jordskifterett høsten 1997, "med tanke på utarbeidelse av planer for ulik bruk av...Tron..."

Denne retten ble hevet 16. mars 2004 etter nesten syv års omfattende og komplisert saksgang. Resultatet ble bl.a. at alt snau fjell over tregrensen på Tron ble oppdelt i fire sameiesektorer fordelt på til sammen 105 parter. Flattron, hvor Stiftelsen ønsker å bygge Fredsuniversitetet, kom i sin helhet under sektor 3 - Sameiet Nysetra - med bare 8 parter. Denne rettsaken, som var helt nødvendig for det videre arbeidet med vårt prosjekt på Tron, falt altså maksimalt positivt ut for Stiftelsen.

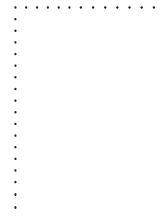
I mellomtiden tegnet Knud Larsen helt nye tegninger i 2002, og Stiftelsen laget "Forprosjekt 20.02.2002", som ble forandret og fornyet som "Forprosjekt 03.03.2003" året etter. I 2003 ble det også trykket og utgitt en detaljert prosjektbeskrivelse i storformat og farger, som ble sendt Alvdal kommune.

Arbeidet med kommuneplanen starter

Etter omkring 10 år med kronisk dårlig økonomi og underbemanning, kunne kommunen endelig formelt igangsette arbeidet med kommuneplanen 1. februar 2005, hvor Stiftelsen helt fra begynnelsen ble involvert som fast høringsinstans. Dette arbeidet går nå altså mot slutten, og det endelig godkjente produkt ventes å bli ferdig til sommeren 2009. Da vil Tronfjell Fredsuniversitets videre framdrift være beseglet.

Prosjektets framdrift

Vi håper at alle våre lesere forstår at Stiftelsen er avhengig av å ta ett skritt om gangen - at vi har vært, og er, helt avhengige av den tilretteleggingen Alvdal kommune gir oss til enhver tid for å komme videre.

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

<i>Utgiver:</i>	Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet	<i>Adresse:</i>	“Shantibu”, 2560 Alvdal
<i>Redaktør:</i>	Bjørn Pettersen (Stiftelsens styreformann)	<i>Telefon:</i>	62 11 36 91
<i>Utkommer:</i>	Kvartalvis; fire ganger i året	<i>E-post:</i>	shanti@tronuni.org
<i>Utgaver:</i>	Norsk og engelsk	<i>Internett:</i>	www.tronuni.org
<i>Priser:</i>	Støtteabonnement kr. 350,-/år Løssalg kr. 35,-/stk.	<i>Org.nr.:</i>	990 106 118
		<i>Bankkonto:</i>	1895. 26. 50935 Sparebanken Hedmark

*Journalist Halldis Nergård i Adresseavisa ved monumentet på Tron, i forbindelse med en større reportasje i "Ukeadressa", uke 32 den 9. august i år, om Tronfjell, Baral og Fredsuniversitetet.
Bildet er tatt 1. august 2008 av BP.*